

The 2nd STOU Graduate Research Conference

การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน

หนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี

The Development of Additional Course Curriculum on the Topic of Nongchok Studies for Mathayom Suksa I Students at Nongchok Wittaya School in Phetchaburi Province

วันชัย ภิณโย (Wanchai Pinyo)* สุมณฑิพย์ บุญสมบัติ (Sumonthip Boonsombat)**

สมจิตร วัฒนกุลัง (Somchit Watanakulang)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา และ (3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 24 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ (3) แบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียน สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนได้ (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) นักเรียนมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา มีความเหมาะสมในระดับมาก

คำสำคัญ หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม หนองจอก มัธยมศึกษา

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช toobwanpin@gmail.com

** รองศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช Sumontip.Boo@stou.ac.th

*** รองศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ somchitwatta@gmail.com

Abstract

The purposes of this study were (1) to develop an additional course curriculum on the topic of Nongchok Studies for MathayomSuksa I students at Nongchokwittaya School in Phetchaburi Province; (2) to compare students' learning achievements before and after learning from the additional course curriculum on the topic of Nongchok Studies; and (3) to study students' opinion toward the additional course curriculum on the topic of Nongchok Studies.

The sample consisted of 24 MathayomSuksa I students in the second semester of academic year 2011 at Nongchokwittaya School in Phetchaburi Province, obtained by cluster sampling. The research instruments consisted of the following: (1) an additional course curriculum on the topic of Nongchok Studies for MathayomSuksa I students at Nongchokwittaya School in Phetchaburi Province, (2) a learning achievement test, and (3) a questionnaire on students' opinions. Statistics employed for data analysis were the percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The research findings were as follows: (1) the developed additional course curriculum on the topic of Nongchok Studies for MathayomSuksa I students at Nongchokwittaya School in Phetchaburi Province was found to be appropriate for classroom instruction; (2) the post-learning achievement of students learning from the additional course curriculum on the topic of Nongchok Studies was significantly higher than their pre-learning counterpart at the .01 level; and (3) the students had opinions that the additional course curriculum on the topic of Nongchok Studies was appropriate at the high level.

Keywords: Additional course curriculum, Nongchok, Secondary education

บทนำ

โลกในยุคปัจจุบันเป็นโลกไร้พรมแดนอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ที่ทำให้การติดต่อสื่อสารและการรับ-ส่งข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและค่านิยม ชาวชนไทยต่างพากันหลงใหล และชื่นชมวัฒนธรรมของต่างชาติ หลงลืมความเป็นไทย ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่นถูกละเลยและขาดการเอาใจใส่ ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมตามมาอย่างมากมาย (จาก <http://pimthai.co.th> Retrieved January 14, 2011) ซึ่งปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข โดยระบบการศึกษาไทยจะต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ด้วยการปลูกจิตสำนึกและปลูกฝังค่านิยมความเป็นไทยให้กับเด็กและเยาวชน โดยหัวใจสำคัญของระบบการศึกษาคือหลักสูตร เพราะหลักสูตรเป็นตัวกำหนดหลักการ จุดหมายและโครงสร้างในการจัดการศึกษา การศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความสามารถ พฤติกรรม เจตคติ ค่านิยม และคุณธรรมของคนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของตนเอง ครอบครัวและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 73 บัญญัติไว้ว่า บุคคลมีหน้าที่รับราชการทหาร ช่วยเหลือในการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติสาธารณะ เสียภาษีอากร ช่วยเหลือราชการรับการศึกษาอบรม พิทักษ์ ปกป้องและสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม(สภานิติบัญญัติแห่งชาติ 2550 :28) แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559) ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษารูปแบบบูรณาการ โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและพัฒนาอย่างมีคุณภาพทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้คนไทยอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและก้าวหน้าทันโลก แผนการศึกษาแห่งชาติมุ่งพัฒนาชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต พัฒนาสังคมให้เป็นสังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ คือ สังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และเป็นสังคมสมานฉันท์เอื้ออาทรต่อกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545 : 3)พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 27 วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ว่า ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และให้สถานศึกษาร่วมกับชุมชน องค์กรต่าง ๆ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยการจัดการกระบวนการเรียนการสอนภายในชุมชนให้ผู้เรียน โดยใช้กระบวนการในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ ในชุมชน (กระทรวงศึกษาธิการ 2545 :13) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นเพื่อให้เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาทุกสังกัดที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ 2552: คำนำ) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยกำหนดจุดหมายของหลักสูตรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้เรียนต้องมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิดการแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกายมีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ 2552 :5) ในขณะที่เดียวกันสถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตร

สถานศึกษา การวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตร การเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้อง กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่น ๆ ในระดับท้องถิ่นได้จัดทำเพิ่มเติม รวมทั้ง สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ 2552:8)ท้องถิ่นนับได้ว่าเป็นแหล่งความรู้ที่มีคุณค่าในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้อย่างกว้างขวาง เช่น สภาพแวดล้อมที่มีชีวิตและมีชีวิต สถาบันต่าง ๆ ขนบธรรมเนียม ประเพณีและศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนบุคลากรที่มีความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เรียกว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งโรงเรียนน่าจะนำหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อศึกษา รวบรวมความรู้และแหล่งวิทยาการไว้ให้เป็นระบบ เพื่อให้การศึกษาแก่ชุมชน (สุมน อมรวิวัฒน์ 2534 :27)โรงเรียนหนองจอกวิทยา ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลหนองจอกอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรีเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กประจำตำบลที่รองรับและให้บริการทางการศึกษาแก่ชุมชนตำบลหนองจอก จัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษาที่โรงเรียนจัดทำขึ้น และจากการศึกษาแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2554 – 2556) เทศบาลตำบลหนองจอกได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ข้อ 2 ว่า “ปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาระดับก่อนวัยเรียนให้มีคุณภาพ และทั่วถึง พร้อมทั้งพัฒนาเข้าสู่การศึกษาภาคบังคับ และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีคุณค่า และเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของประชาชน” (แผนพัฒนาสามปีเทศบาลตำบลหนองจอก 2553: 31)และองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจอก กำหนดนโยบายการพัฒนาทางการศึกษา โดยการส่งเสริมด้านการศึกษา บทบาทสตรี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสนับสนุนการจัดงานประเพณีต่าง ๆ (แผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจอก 2553: 13)

ดังนั้น เพื่อให้การจัดหลักสูตรท้องถิ่นสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบกับการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนทางด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์และนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลหนองจอก และตำบลหนองจอกมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน มีความโดดเด่นในหลาย ๆ ด้าน เหมาะสมแก่การนำมาจัดการเรียนรู้ ประกอบกับโรงเรียนหนองจอกวิทยา ยังไม่มีหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเกี่ยวกับท้องถิ่นตำบลหนองจอกให้นักเรียนได้ศึกษา ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จึงมีความตระหนักและสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา เพื่อโรงเรียนมีหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ที่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกิดความภาคภูมิใจ และมีจิตสำนึกรักท้องถิ่นของตน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) จะกล่าวถึงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 51 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) จำนวน 24 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตามลำดับขั้นตอนโดยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการของชุมชน โดยวิธีการสัมภาษณ์ผู้ทรงภูมิปัญญานในท้องถิ่น สอบถามความต้องการของนักเรียน และศึกษาความคิดเห็นและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรจากผู้เกี่ยวข้องทั้งโรงเรียนหนองจอกวิทยา จำนวน 9 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจอก นายกเทศมนตรีตำบลหนองจอก และผู้ปกครองนักเรียน โดยวิธีการสนทนากลุ่ม แล้วนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาเป็นหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฉบับร่าง และจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรคือ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินหลักสูตร แล้วนำไปเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขจัดทำเป็นหลักสูตรเพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา ได้ดำเนินการตามขั้นตอนโดยการศึกษาหลักสูตร เพื่อสร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ สร้างแบบทดสอบฉบับร่างเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก แล้วเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสมของแบบทดสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข นำแบบทดสอบไปหาคำความเที่ยงตรง ความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ แล้วจัดทำเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป (3) แบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียน เพื่อประเมินความคิดเห็นของนักเรียนหลังการใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา โดยจัดทำตามขั้นตอน คือ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสร้างแบบประเมิน นำแบบประเมินเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสมของแบบประเมิน นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขจัดทำเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามรูปแบบของการวิจัย ดังนี้ นำหนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือ จากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการสอนสังคมศึกษา แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินหลักสูตรและการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ การทดลองใช้หลักสูตรโดยนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อขอความร่วมมือไปยัง

โรงเรียนหนองจอกวิทยาและนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้หลักสูตร จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น รวมทั้งสังเกตและประเมินผลระหว่างเรียน แล้วทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้หลักสูตร สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนหลังการใช้หลักสูตร นำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t – test แบบ Dependent Samples โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้ (1) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (2) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ t – test แบบ Dependent Samples (4) วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนหลังการใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการประเมินหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านหลักการและเหตุผล มีค่าเฉลี่ย 4.27 ด้านวิสัยทัศน์ มีค่าเฉลี่ย 4.67 ด้านพันธกิจ มีค่าเฉลี่ย 4.20 ด้านเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ย 4.40 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.10 ด้านโครงสร้างหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 4.33 ด้านคำอธิบายรายวิชา มีค่าเฉลี่ย 3.87 ด้านสาระการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.05 ด้านผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.00 ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.00 ด้านการจัดหน่วยการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.20 ด้านแนวการจัดหน่วยการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.05 ด้านสื่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.10 ด้านการวัดผลและการประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 4.10 และผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.20 ด้านสาระสำคัญมีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.00 ด้านผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.20 ด้านสาระการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.23 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.08 ด้านการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 3.98 ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 4.15

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้ t – test แบบ Dependent Samples

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2
The 2nd STOU Graduate Research Conference

จำนวนนักเรียน (N)	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
24	13.29	2.18	25.17	1.52	27.813

**ที่ระดับนัยสำคัญ .01

พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.35 โดยมีความคิดเห็นมากที่สุดในเรื่องเนื้อหาเหมาะสมกับท้องถิ่น มีความน่าสนใจ เข้าใจง่าย กิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมกับเนื้อหา สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ และจัดหาได้ง่ายในท้องถิ่น มีการวัดผลก่อนเรียนขณะ เรียนและหลังเรียน การวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา มีผลการวิจัยที่น่าสนใจ ดังนี้

1. หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเรื่อง หนองจอกศึกษา มีความเหมาะสมในด้านเนื้อหาและองค์ประกอบ และ มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้จัดการเรียนการสอนได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา ได้เป็นไปตามหลักการพัฒนาหลักสูตร กล่าวคือ

1.1 การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา ในครั้งนี้ได้เป็นไปตามหลักการและ ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของชุมชน เพื่อนำข้อมูลมากำหนดกรอบในการพัฒนา หลักสูตร แล้วจัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติม และนำไปใช้จัดการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอก วิทยา จังหวัดเพชรบุรี เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และเกิดความภาคภูมิใจต่อชุมชนของตนเอง เห็นคุณค่าของ ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เกิดความรักและหวงแหน สามารถนำเอาความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ ให้เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตในท้องถิ่นของตนได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทาบ (Taba : 1962) ได้กล่าวถึง การออกแบบหลักสูตรว่า การออกแบบหลักสูตรต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยอาศัยผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ทั้งความรู้ทางเทคนิคในการออกแบบหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา ผู้เชี่ยวชาญด้านสังคม และ ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาพัฒนาการ เป็นต้น เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อสร้างคน และ แนวคิดของโอลิวา (Oliva 2005 : 16) ที่กล่าวว่า เนื้อหาในหลักสูตรต้องกำหนดให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีหน้าที่ในการพัฒนาสังคมต่อไป และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุบลรัตน์ กิจไมตรี (2544 : 32) ที่กล่าวว่า ในการพัฒนาหลักสูตรต้องสร้างหลักสูตรหรือการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับ

สภาพความต้องการของสังคม โดยมีจุดมุ่งหมาย แนวทาง วิธีการ และเนื้อหาสาระเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ทักษะ และพฤติกรรมตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นอกจากนี้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา ยังมีองค์ประกอบครบถ้วนสอดคล้องกับรุ่นนภา นุตราวงศ์ (2553: 5-7) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญที่ปรากฏในหลักสูตร โดยทั่วไป ได้แก่ เป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Aim, Goals, and Objectives) เนื้อหาสาระของหลักสูตร (Subject matter) กิจกรรมการเรียนการสอน (Learning experiences) การวัดและประเมินผล (Evaluation) สอดคล้องกับ ปราโมทย์ จันทร์เรือง (2548: 10) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญคือ หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง คำอธิบาย รายวิชา ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

1.2 มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบเพื่อตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยาโดยนำเอาโครงสร้างของเนื้อหา หลักสูตร และเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยชื่อเรื่อง สาระการเรียนรู้ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผล ซึ่งได้ ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนว่ามีความเหมาะสม ในระดับมาก สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนได้ อาจเป็นสาเหตุทำให้หลักสูตรมีความเหมาะสมซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของอาภากร โพธิ์คง (2549: 72-77) ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง ไก่ชนพระนครศร กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรสาระ เพิ่มเติมและแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุดในทุกองค์ประกอบ สามารถ นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีดา จันทจิตต์ (2551: 110-113) ได้พัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่นรายวิชา บ่อขยะศึกษา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมหา วิทยาลัยราชบุรี จังหวัดสงขลา โดยใช้กระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สร้างหลักสูตรท้องถิ่น ทดลองใช้หลักสูตร และประเมินผลการใช้หลักสูตร ผลวิจัยพบว่าหลักสูตรท้องถิ่นรายวิชา บ่อขยะศึกษา และเอกสารประกอบหลักสูตร มีองค์ประกอบเหมาะสม และสอดคล้องกันทุกประเด็นสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการ ใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา ที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับตำบลหนองจอก บรรลุเป้าหมายของ หลักสูตรได้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเองซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวทำให้เข้าใจได้ง่าย ได้ เรียนรู้โดยกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจของ ผู้เรียนเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของผู้เรียนทันสมัย และสะดวกให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลมีการวัด และประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลายการวัดและประเมินผลสะท้อนศักยภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริงมีความเหมาะสมที่ จะนำไปใช้สอนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราพร สมประสงค์ (2552 : 100) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หน่วยการเรียนรู้อำเภอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีดา จันทจิตต์ (2551 : 136) ได้พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นรายวิชา บ่อขยะศึกษา กลุ่มสาระ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชบุรี จังหวัดสงขลา โดยใช้รูปแบบ การศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา มีความคิดเห็นในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับท้องถิ่น มีความน่าสนใจ เข้าใจง่ายกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาสื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และจัดหาได้ง่ายในท้องถิ่นมีการวัดผลก่อนเรียนขณะเรียนและหลังเรียนการวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย สอดคล้องกับงานวิจัยของจำนง ภูศรีสลับ (2550: 71-72) ที่วิจัยการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ขางพารา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ จังหวัดระยอง พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นหลังการใช้หลักสูตรระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของปริดา จันทจิตต์ (2551: 137) และจิราพร สมประสงค์ (2552: 100) ที่พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นหลังการใช้หลักสูตรระดับมาก และมากที่สอดคล้องตามลำดับ

สรุปการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองจอกวิทยา จังหวัดเพชรบุรี ในครั้งนี้ ถือได้ว่าเป็นการพัฒนาหลักสูตรที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพปัญหา และความต้องการของท้องถิ่น สามารถนำมาเป็นรายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และมีความเหมาะสมด้านองค์ประกอบสามารถนำไปใช้สอนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษาสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนได้เลย
2. ควรส่งเสริมให้นำหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง หนองจอกศึกษา ไปบูรณาการในกลุ่มสาระอื่น ๆ ด้วย
3. ควรใช้สื่อ และแหล่งเรียนรู้รวมถึงวิทยากรที่มีในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เพื่อสร้างสภาพภูมิใจในท้องถิ่นของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจที่จะทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมในรายวิชาและเรื่องอื่น ๆ ที่น่าสนใจ
2. ควรร่วมมือกับองค์กรปกครอง หรือหน่วยงานในท้องถิ่นในการทำวิจัยในลักษณะอื่น ๆ ด้วย เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ (2545) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พุทธศักราช 2545 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

_____. (2552) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

กรมวิชาการ (2540) ท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตรกรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

จำลอง น้าพา (2550) “การพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติม วิถีไทยกับเยาวชนไทยในยุคปัจจุบัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองแคว “สรีกัจ พิตยา” อำเภอหนองแคว จังหวัดสระบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

- จิราพร สมประสงค์ (2552) “การพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หน่วยการเรียนรู้ อำเภอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
- จิรรัตน์ สาลีประเสริฐ (2545) “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุอำเภออุ้มทอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ไชยรัตน์ ปรานี (2545) “การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน” วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิปบัณฑิต สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เทศบาลตำบลหนองจอก (2553) *แผนพัฒนาสามปีเทศบาลตำบลหนองจอก* เพชรบุรี: อัดสำเนา
- ธำรง บัวศรี (2531) *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา* กรุงเทพฯ: เอร่าวันการพิมพ์
- _____. (2543) *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา* กรุงเทพฯ: กุรุสภาลาดพร้าว
- บุญชม ศรีสะอาด (2546) *การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร* กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- ปรานี สังขะตะวรรณ (2553) *กระบวนการพัฒนาหลักสูตร* ในประมวลสาระวิทยานิพนธ์ 2 หน่วยที่ 1 หน้า 46-77 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- ปรีดา จันทจิตต์ (2551) “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นรายวิชา บ่อยางศึกษา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดสงขลา” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยทักษิณ
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) *การบริหารงานวิชาการ* กรุงเทพฯ: สหมิตรออฟเซต
- ปิยวรา คล้ายหนองสรวง (2550) “การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเรื่อง ชุมชนเสลภูมิ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์
- พิสมัย ถิระแก้ว (2541) *หลักสูตรประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)* กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- รุ่งนภา นุตราชวงศ์ (2553) “องค์ประกอบของหลักสูตร” ในประมวลสาระชุดวิชาสัมมนาหลักสูตรและการสอนหน่วยที่ 5 หน้า 5-7 นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วิชัย วงษ์ใหญ่ (2533) *การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่* กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองธรรม
- สังค อุทรานันท์ (2532) *พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร* กรุงเทพฯ: มิตรสยาม
- สถานิติบัญญัติแห่งชาติ (2550) *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550* กรุงเทพมหานคร:
- “สภาพสังคมไทยในปัจจุบันกับกระแสโลกาภิวัตน์” ค้นคืน 14 ธันวาคม 2554 จาก <http://pimthai.co.th/?p=4524>
- สมนึก บุญเต็ม (2546) “การพัฒนาหลักสูตรเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่อง พิธีเสนาเรื่อนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดเพชรบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) *แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559) ฉบับสรุป* กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค

สุทธนู ศรีไสย์ (2551) การจัดการและการวางแผนพัฒนาหลักสูตร (พิมพ์ครั้งที่ 5) กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546) แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร เชียงใหม่: โรงพิมพ์แสงศิลป์

สุนน อมรวิวัฒน์ (2534) *ความคิดและภูมิปัญญาไทย: ด้านการศึกษา* กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองจอก (2553) *แผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจอก* เพชรบุรี: อัดสำเนา

อาภากร โพธิ์คง (2549) “การพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติม เรื่อง ไก่ชนพระนเรศวร กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวร

อารีย์ พรหมเล็ก (2547) “การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาสาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร

อุบลรัตน์ กิจไมตรี (2544) *การพัฒนาหลักสูตรเพื่อถ่ายทอดเพลงอีสาน ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่พรรณบุรีสำหรับนักเรียนชั้น*

ประถมศึกษา วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร

เอกวิทย์ ณ ถลาด (2520) *หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521* กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว

Good, Carter V. (1973) *Dictionary of Education* (3rd ed). New York: McGraw-Hill.

Hopkins, K. D. (1986). *Basic statistics for the behavioral sciences* (3rd ed). New York: Asimon & Schuster

Oliva, Peter F. (1992). *Developing the Curriculum* 6th ed. New York: Pearson Education, Inc.

_____. (2005). *Developing the Curriculum*. Boston: Little Brown.

Sarangapani, P.M. (2003) *Indigenising Curriculum: question posed by Baigavidya* *Comparative education* 32(2).

Sayler, G.J., & Alexander, W.M. (1974). *Planning curriculum for school* (3rd ed). New York: Holt Rinehart and Winson.

_____. (1981). *Lewis curriculum Planning for Better Teaching and Learning* (4th ed). New York: Holt Rinehart and Winson.

Taba, H. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Hartcourt Brace & World.

Tyler, R. (1950). *Basic Principle of Curriculum and Instruction. Syllabus for Education 360*. Chicago: University of Chicago press.

Tyler, R. (1996). *Basic Principle of Curriculum and Instruction. Chicago: University of Chicago press*.